

תת"ע 332/04/18 - ח'אלד עאקלה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 332-04-18 מדינת ישראל נ' עאקלה
תיק חיזוני: 11115081124

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבחן	ח'אלד עאקלה
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 17.4.18 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבוקש בעבירה מיום 8.8.17 של נהיגה ברכב מסחרי שמשקלו עולה על 4 טון ואי צוות לתמרור 422 המוצב במקום, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, ונגזר עליו קנס בסך 600 ₪.
3. ב"כ המבוקש טען כי המבוקש הגיע בקשה להישפט שהתקבלה אך מעולם לא קיבל זימון לדיוון. טען כי אי התყיבות המבוקש לדיוון נבעה מנסיבות שאין בשליטתו של המבוקש. טען כי לתקהמתו הרבה של המבוקש קיבל לאחרונה גזר דין בהיעדר התყיבות. טען כי המבוקש לא ביצע העבירה המוחשית לו וביקש ליתן לו יומו בבית משפט על מנת לטען טענותיו ולהביא עדים וראיות מטעמו. טען כי הורתת פסק הדין על כנו תגרום למבוקש נזק רב ועיוות דין.
4. ב"כ המשיבה התנגד לבקשתו וטען כי בתיק קיים אישור מסירה שחזר בצוין "לא נדרש".
5. לאחר ששלktai טענות הצדדים החלטתי לדוחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחס"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתאם אחד ממשני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התყיבותו לדיוון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בندון: רע"פ 01/9142 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

עמוד 1

.7. משלוח הזמןה באמצעות דואר רשום מקיים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנTEL להוכיח כי לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, רע"פ 106/15 קרייב נ' מ"י, 20.1.15).

.8. אישור המסירה עולה כי הזמןן לדין נשלח בכתבתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר במצבה דין גם ללא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. המבקש אף ציין כי קיבל את גזר הדין בדואר אל כתובת ביתו, ללא קושי.

.9. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הורתת פסק הדין על כנו תגרום לו עיות דין אלא הסתפק בcpfירה כללית ביצוע העבירה המוחסת לו.

כפי שנפסק בעפ"ת 18-01-1874-1-71 כיאל נ' מדינת ישראל (19.2.18), אין די בטענת cpfירה כללית וכולנית כדי להראות כי נגרם לבקשת עיות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדיות ולביס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם העונשה הנהוג לעבירה מסווג זה.

.10. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחתה.

.11. בשים לב לדחיתת הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגין הדין עד ליום 16.9.18.

.12. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדים.

ניתנה היום, כ"ט אב תשע"ח, 10 אוגוסט 2018, בהעדר
הצדדים.